

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
21000 Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 10 P-704/2016-41

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu po sucu Ivani Madunić u pravnoj stvari tužitelja ASPER CONSULT d.o.o., Split, Mihanovićeve 51 a, OIB: 60038477581, kojeg zastupa punomoćnik Davor Radić, odvjetnik iz Splita, protiv tuženika BANKA SPLITSKO-DALMATINSKA d.d. u stečaju, Split, 114. brigade 9, OIB: 25351138943, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Krka & Krka d.o.o., Split, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 17. srpnja 2020., uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, objavljene dana 6. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim traži da se utvrdi osnovanom tražbina tužitelja ASPER CONSULT d.o.o., Split, Mihanovićeve 51 a, OIB: 60038477581, kao stečajnom vjerovniku, prema tuženiku BANKA SPLITSKO-DALMATINSKA d.d. u stečaju, Split, 114. brigade 9, OIB: 25351138943, kao stečajnom dužniku u iznosu od 46.346,70 kn s osnova računa broj 18-1-1 od 15. srpnja 2016., a koja tražbina se nalazi u petom višem isplatnom redu i osporena je od strane stečajnog upravitelja, a što je utvrđeno rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 14 St-1304/2016 od 13. listopada 2016.

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu kojim traži da se utvrdi osnovanom tražbina tužitelja ASPER CONSULT d.o.o., Split, Mihanovićeve 51 a, OIB: 60038477581, kao stečajnom vjerovniku, prema tuženiku BANKA SPLITSKO-DALMATINSKA d.d. u stečaju, Split, 114. brigade 9, OIB: 25351138943, kao stečajnom dužniku u iznosu od 42.128,66 kn s osnova računa broj 12-1-1 od 19. svibnja 2016., a koja tražbina se nalazi u petom višem isplatnom redu i osporena je od strane stečajnog upravitelja, a što je utvrđeno rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 14 St-1304/2016 od 13. listopada 2016.

II Nalaže se tužitelju da tuženiku u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 10.937,50 kn, dok se zahtjev tuženika za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 9.663,50 kn, odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Kod ovog suda je dana 27. listopada 2016. zaprimljena tužba uvodno označenog tužitelja protiv uvodno označenog tuženika, radi utvrđenja osporene tražbine.

U tužbi tužitelj navodi kako je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 14 St-1304/2016 od 13. listopada 2016. u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ovdje tuženikom osporena prijavljena tražbina tužitelja kao stečajnog dužnika u iznosu od 88.475,36 kn te da je tužitelj upućen u parnicu. Osporena tražbina u iznosu od 88.475,36 kn, da je prijavljena temeljem računa broj 12-1-1 od 19. svibnja 2016. u iznosu od 42.128,66 kn i računu broj 18-1-1 od 15. srpnja 2016. u iznosu od 46.346,70 kn. Predmetnu tražbinu stečajni upravitelj da je osporio s obrazloženjem kako je ista neutemeljena. Predmetni računi da su ispostavljeni tuženiku na ime usluge posredovanja u naplati potraživanja koje je tužitelj kao nalogoprimac izvršio za stečajnog dužnika kao nalogodavca temeljem Ugovora o nalogu koji da je 4. svibnja 2015. zaključen između stranaka. Nadalje, se navodi da bi tako zalaganjem tužitelja, u postupku naplate tražbine koju je stečajni dužnik imao prema društvu Falcon Fenstras d.d. došlo do zaključenja ugovora između banke i g. Gorana Vidovića, temeljem kojega ugovora se Goran Vidović na ime predmetnog dugovanja banci obvezao isplatiti iznos od ukupno 75.000,00 EUR-a od čega da je 30.000,00 EUR-a isplaćeno odmah, a iznos od 45.000,00 EUR-a da bi trebao biti isplaćeno do 31. prosinca 2016. Na ime te usluge tužitelj da je ispostavio tuženiku račun broj 12-1-1 od 19. svibnja 2016. u iznosu od 42.128,66 kn. Ujedno zalaganjem tužitelja u postupku naplate potraživanja koje stečajni dužnik ima prema društvu Centar Brač d.o.o. da je došlo do zaključenja Sporazuma između stečajnog dužnika i imenovanog društva temeljem kojeg Sporazuma da je plaćanje anuiteta u iznosu od 1.112.321,03 kn trebalo biti izvršeno u tri rate s dospijećima 30. lipnja 2016., 31. srpnja 2016. i 31. kolovoza 2016. Prema tom Sporazumu društvo Centar Brač d.o.o. da je izvršilo plaćanje prve rate, a temeljem čega da je ispostavljen račun broj 18-1-1 od 15. srpnja 2016. Stoga tužitelj a obzirom da je temeljem zaključenog ugovora i posebnog naloga tuženika tuženiku izvršio ugovorene usluge to prijavljena tražbina da je u cijelosti osnovana radi čega predlaže sudu donijeti presudu kojom bi se utvrdilo osnovanom tražbina tužitelja prema tuženiku u ukupnom iznosu od 88.475,36 kn s osnova računa broj 12-1-1 od 19. svibnja 2016. i računa broj 18-1-1 od 15. srpnja 2016., a koja tražbina se nalazi u petom višem isplatnom redu i koja je osporena od strane stečajnog upravitelja.

Kod ovog suda je dana 3. travnja 2018. zaprimljen odgovor na tužbu tuženika kojim je isti osporio predmetnu tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti uz prijedlog da se ista odbije i tužitelja obveže na naknadu troškova postupka. Pregledom dokumentacije koja se nalazi u prilogu prijave tražbine i stečajnog postupka te ispitivanjem iste od strane stečajnog upravitelja koja je napravljena u dogovoru s nadležnim službama stečajnog dužnika, prvenstveno kreditnom službom nadležnom za pravne osobe te računovodstvom da je utvrđeno kako se račun 12-1-1 od 19. svibnja 2016. u iznosu od 42.128,66 kn odnosi na naplatu potraživanja od društva Falcon Fenstras d.o.o. Račun 18-1-1 od 15. srpnja 2016. u iznosu od 46.346,70 kn da se odnosi na naplatu potraživanja od društva Centra Brač d.o.o. (naplata prvog dijela anuiteta od 1.112.321,03 kn), te da su tužitelj i tuženik dana 4. svibnja

2015. zaključili Ugovor o nalogu koji da je za tuženika potpisan od strane tadašnjeg predsjednika uprave Ive Krole. Potraživanje tuženika prema Centru Brač d.o.o. (anuitet od 1.112.321,03 kn) da je naplaćeno prema otplatnom planu odobrenom od strane tuženika odnosno privremene uprave HNB-a. Predmetni otplatni plan dužnik da je poslao tuženiku e-mailom dana 21. lipnja 2016., a sve temeljem opomene poslane od strane tuženika dužniku dana 14. lipnja 2016. Potraživanje tuženika prema društvu Falcon Fenstrans d.o.o., te Ivici Vidoviću da je podmireno temeljem Sporazuma od 9. ožujka 2016. solemniziranog od javnog bilježnika Marija Ivančić iz Solina poslovni broj OV-4868-16, te temeljem Sporazuma o utvrđenju međusobnih odnosa od 9. ožujka 2016. (ovjera potpisa od strane javnog bilježnika Marija Ivančić iz Solina poslovni broj OV-482/16) i zaključka od 9. ožujka 2016. Predmetnim Sporazumima da je utvrđena obveza dužnika na isplatu iznosa od 75.000 EUR-a u dva dijela: 1. dio u iznosu od 30.000,00 EUR-a na dan 9. ožujka 2016., te drugi dio u iznosu od 45.000,00 EUR-a do 31. prosinca 2016. u sastavljanju predmetnih sporazuma i zaključaka da su isključivo sudjelovali zaposlenici tuženika. Tužitelj u svojoj prijavi tražbine i dokumentaciji priloženoj uz istu da ničim nije učinio vjerojatnim svoje sudjelovanje u naplati svojih potraživanja. Isto tako tužitelj da nije u mogućnosti ničim dokazivati radnje koje je poduzeo u naplati predmetnog potraživanja. Prema saznanjima stečajnog upravitelja naplatu potraživanja za tuženika da su provodile i izvršile interne službe u skladu sa internim naputcima. Naplata da se je provodila prvenstveno slanjem opomena, pozivima za plaćanje elektroničkom poštom, telefonskim pozivima. Na okolnost postojanja Ugovora o nalogu, nadležna računovodstvena služba da je saznala tek nakon što ih je privremena uprava postavljena od strane HNB-a obavijestila o tome. U dogovoru isti da su odbili isplatiti navedeni iznos zbog nepostojanja originalnog Ugovora o nalogu, a sve zbog toga što je svaka isplata trebala biti potkrijepljena njom pripadajućom originalnom dokumentacijom, a sve sukladno zakonskim odredbama i internim pravilima tuženika. Predlaže odbiti tuženi zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Tijekom parničnog postupka tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, u podnesku od 31. listopada 2018. isti se je očitovao kako nakon provjere sa službom računovodstva tuženika je utvrdio da račun broj 18-1-1 na iznos od 46.346,70 kn nije evidentiran u poslovnim knjigama BSD dd, a iz razloga što predmetne usluge koje su navodno obavljene bile sporne i iz razloga što je tražbina tužitelja osporena od strane stečajnog upravitelja radi čega tuženik da nije mogao koristiti pravo na odbitak predporeza. Tuženik je tijekom parničnog postupka ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene u spisu, izveo je dokaz saslušanjem svjedoka Ivo Krolo, Sandra Šemiga, Mirela Ujaković, Josip Škaro, saslušao zakonskog zastupnika tužitelja Tomislava Tukića kao parničnu stranu, te je putem zamoljenog suda Trgovačkog suda u Zagrebu izveden dokaz saslušanjem svjedoka Dubravko Perović, pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Tužitelj je ovaj postupak pokrenuo radi utvrđenja osnovanom tražbine u iznosu od 88.475,36 kn, a koje temelji na računu broj 12-1-1- od 19. svibnja 2016. u iznosu od 42.128,66 kn, te računu broj 18-1-1- od 15. srpnja 2016. u iznosu od 46.346,70 kn.

Kako je tužitelj na ročištu održanom dana 26. listopada 2018. povukao tužbu u dijelu kojim traži da se utvrdi osnovanom tražbina tužitelja za iznos od 42.128,66 kn s osnova računa broj 12-1-1 navodeći kako je nakon podnošenja tužbe tuženik tužitelju isplatio iznos od 42.128,66 kn, a kojem povlačenju tužbe tužitelja u tom dijelu se nije protivio ni tuženik, to

je temeljem odredbe članka 193. stavak 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 i 25/13, dalje ZPP-a). odlučeno kao u točki I. izreke rješenja.

Tako je predmetom ovog spora, utvrđenje osnovanom tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 46.346,70 kn u petom višem isplatnom redu, a po računu broj 18-1-1 od 15. srpnja 2016.

Među strankama nije sporno:

- da je tuženik kao nalagodavac s tužiteljem kao nalagoprincem dana 4. svibnja 2015. sklopio Ugovor o nalogu prema kojemu se je ovdje tužitelj obvezao po nalogu nalagodavca u njegovo ime i za njegov račun poduzimati sve potrebne radnje u svrhu naplate tražbine nalagodavca (članak 2. Ugovora), te su stranke suglasno utvrdile da nalagoprincu na ime naknade za obavljene radnje pripada iznos od 10% (deset posto) od iznosa naplaćenih potraživanja uvećano za PDV (članak 4. Ugovora);
- da je temeljem predmetnog Ugovora o nalogu izdana specifikacija od 4. travnja 2015. prema kojem je temeljem članka 2. Ugovora dostavljena specifikacija predmeta po kojima treba poduzimati radnje u svrhu naplate tražbine banke, time da se radi o kreditima koje je banka odobrila među ostalim i klijentu Centra Brač d.o.o. (list 38 spisa);
- da je temeljem predmetnog Ugovora o nalogu tužitelj tuženiku ispostavio račun broj 18-1-1 od 30. lipnja 2016. na iznos od 46.346,70 kn, te račun broj 12-1-1 od 19. svibnja 2016. na iznos od 42.128,66 kn;
- da je dana 1. srpnja 2016. pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod posl. br. 14 St-1304/2016 otvoren stečajni postupak nad ovdje tuženikom,
- da je tužitelj podnio prijavu tražbine dana 29. kolovoza 2016. u iznosu od 88.475,36 kn, a po osnovu računa broj 12-1-1 od 18. svibnja 2016. i računa broj 18-1-1 od 30. lipnja 2016. (list 32 i 33 spisa);
- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, posl. broj 14 St-1304/2016 od 13. listopada 2016. osporena tražbina ovdje tužitelja kao tražbina petog (V) višeg isplatnog reda u iznosu od 88.475,36 kn te je isti upućen na pokretanje predmetne parnice radi utvrđenja osporene tražbine (list 5-31 spisa).

Prema odredbi članka 267. stavak 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15, 104/17, dalje SZ-a) ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice. Prema odredbi članka 270. SZ-a u parnici se utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Budući je tužitelj rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 14 St-1304/2016 od 13. listopada 2016. upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja pokrene parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, a koje rješenje je steklo svojstvo pravomoćnosti dana 31. listopada 2016. (službena bilješka u spisu od 17. svibnja 2018.) to je tužitelj sukladno navedenom rješenju pravovremeno pokrenuo ovu parnicu dana 26. listopada 2016. postavivši deklaratoran zahtjev za utvrđenjem osnovanosti svoje tražbine koja se nalazi u petom višem isplatnom redu u smislu odredbe članka 270. SZ-a.

U predmetnoj pravnoj stvari radi se dakle, o ugovoru o nalogu kojim se prema odredbi članka 736. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO-a), nalogoprimac obvezuje i ovlašćuje za račun nalagodavca poduzimati određene

poslove, a nalagoprimalac ima pravo na naknadu za svoj trud, osim ako je drukčije ugovoreno ili proizlazi iz naravi međusobnih odnosa.

Sporno je među strankama da li je tuženik posredstvom tužitelja naplatio tražbinu zaračunatu po računu tužitelja broj 18-1-1 od 30. lipnja 2016. na iznos od 46.346,70 kn i posljedično tome da li je tuženik u obvezi isplatiti tužitelju naknadu predviđenu Ugovorom o nalogu od 4. svibnja 2015.

Tužitelj svoj tužbeni zahtjev, temelji na tvrdnji kako je upravo zalaganjem tužitelja u postupku naplate potraživanja prema tuženiku došlo do zaključenja Sporazuma između stečajnog dužnika i društva Centra Brač d.o.o. temeljem kojeg sporazuma da je plaćanje anuiteta u iznosu od 1.112.321,03 kn trebalo izvršiti u tri rate s dospijecima 30. lipnja 2016., 31. srpnja 2016. i 31. kolovoza 2016. S druge pak strane tuženik tvrdi kako je tražbina prema Centru Brač d.o.o. (i to anuitet od 1.112.321,03 kn) naplaćeno prema otplatnom planu odobrenom od strane tuženika odnosno privremene uprave HNB-a, te da su naplatu potraživanja za tuženika provodile i izvršile nadležne interne službe u skladu s internim naputcima, i to slanjem opomena, poziva za plaćanje elektroničkom poštom, telefonskim pozivima, te u prilog svojim tvrdnjama prilaže u sudski spis kao dokaze e-mail prijepiske i dopise (list 51-66 spisa).

Uvidom u spisu priloženi račun broj 18-1-1 od 30. lipnja 2016. na iznos od 46.346,70 kn (dalje: predmetni račun, list 34 spisa) proizlazi kako je istim tužitelj zaračunao tuženiku naplatu potraživanja Centra Brač d.o.o. (naplata prvog dijela anuiteta od 1.112.321,03 kn) naplata naknade sukladno ugovoru, prvi dio.

Na sporne okolnosti sudjelovanja tužitelja u postupku pokušaja mirne naplate, odnosno reguliranja naplate od strane tuženika izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ivo Krolo, Josip Škaro, te zakonskog zastupnika tužitelja Tomislava Tukića, te svjedoka Dubravko Perović putem zamoljenog suda Trgovačkog suda u Zagrebu, te svjedoke Sandra Šemiga i Mirela Ujaković na okolnosti da je tuženik sam obavio predmetne usluge.

Iz iskaza saslušanog svjedoka Ivo Krolo, djelatnik tuženika s funkcijom predsjednika uprave tuženika u razdoblju od 2013. do 2016., proizlazi kako je tuženik potpisa ugovor o nalogu s tužiteljem, i u njegovom mandatu je samo jedan kredit po tom ugovoru i naplaćen te provizija isplaćena. Po izvršenom uvidu u račun broj 18-1-1 od 30. lipnja 2016. na iznos od 46.346,70 kn, naveo je kako isti nije iz vremena njegovog mandata pa da o njemu nema saznanja. Nakon njegovog odlaska iz banke da je došla Hrvatska narodna banka koja je postavila svog povjerenika. Na upit punomoćnika tužitelja da li je postojala komunikacija oko mogućnosti da Agrokor d.d. otplati čitavi dug prema Centru Brač d.o.o. u periodu drugog kvartala 2016. isti je naveo kako je to bila jedna od varijanti ali da ne može sa sigurnošću potvrditi da li je bilo i drugih varijanti.

ZZ tužitelja Tomislav Tukić je po izvršenom uvidu u račun broj 18-1-1 od 30. lipnja 2016. na iznos od 46.346,70 kn iskazao kako je u dogovoru sa glavnim financijerom tvrtke Centra Brač d.o.o. koncernom Agrokor d.d. dogovorena otplata anuiteta i moguća otplata čitavog nedospjelog kredita Centra Brač d.o.o., a dokaz tome da je u spisu priložena e-mail korespondencija ključnih ljudi Agrokora d.d. koji su vodili operaciju u Centru Brač d.o.o., odnosno da ne može sa sigurnošću tvrditi da je ista priložena u sudski spis. U drugom kvartalu 2016. da je trebalo doći do blokade Centra Brač d.o.o. zbog neispunjenih obveza prema kreditu banci na zamolbu ključnih ljudi Agrokora d.d. da je dogovorio uplatu od 100.000,00

kn koju da je Centar Brač d.o.o. trebao uplatiti banci Splitsko-dalmatinskoj d.d. kako ne bi došlo do blokade računa, a što da je i učinjeno. Međutim, da su postojala i daljnja nepodmirena dugovanja iz prethodnog anuiteta u visini od 500.000,00 kn tako da je dospijevala rata od cca 500.000,00 kn do 31. svibnja 2016. i stvarni dug da je iznosio nekakvih milijun kuna koje isto tako da je trebalo podmiriti kako ne bi došlo do blokade računa. Krajem lipnja 2016. da je došlo do prijedloga i dogovora oko obročne otplate tog iznosa od cca milijun kuna generiranog oko koncerna Agrokor d.d. i sprovedenog preko Centra Brač d.o.o. a u cilju ispunjenja obveze prema banci gdje je dogovorena obročna uplata. 21. lipnja 2016. da je upućen dopis g. Škari sa zamolbom za obročnom otplatom u 3 rate, svaka po cca 370.000,00 kn. Sve rate da su naplaćene, a za prvu koja je bila 30. lipnja da su ispostavili predmetnu fakturu koja je bila predmetom spora. Sva korespondencija da je vršena na liniji koncern Agrokor d.d., Centar Brač d.o.o., banka SD i Asper Consult d.o.o., a što da je i dokaz da je postojala neupitna veza uzročno posljedična oko naplate. Što se tiče računa broj 18-1-1 od 30. lipnja 2016. on da je istog ispostavio tuženiku te da mu nikada nije reklamiran iz bilo kojih razloga.

Iz iskaza svjedoka Dubravko Perović saslušanog pred zamoljenim sudom Trgovačkim sudom u Zagrebu proizlazi da je u periodu 2016. bio zaposlen u Agrokoru d.d., te da ima saznanja kako je bila dospjela rata kredita prema Centru Brač d.o.o., a u to vrijeme Agrokor d.d. da je imao poveći zajam prema Centru Brač d.o.o. pa da je bio zainteresiran za cjelokupnu financijsku situaciju Centra Brač d.o.o., te da se sjeća da je imao kontakt s g. Tukićem vezano za mogućnost da banka ne pokrene ovrhu odnosno da se dogovori obročna otplata oko nedospjele rate kredita ili cjelokupnog kredita.

Svjedok Sandra Šemiga, djelatnica u financijskoj službi tuženika, je u svom iskazu navela da pretpostavlja da su upravo ona i njena kolegica izvršile naplatu tražbine Centra Brač d.o.o. u korist banke. Da su postojali kontakti koji idu putem e-maila, putem opomene poštanskim putem i telefonskim razgovorima, pri čemu kontakt osoba da je bila Vedrana Šabić. Nakon toga da su slijedile opomene pa ponovno e-mailovi, te prijetnja blokadom žiro-računa. Tako da je vršena pismena i usmena komunikacija radi naplate predmetne tražbine. Prilikom komunikacije sa Centrom Brač d.o.o. da je postignut sporazum u vezi naplate tražbine. Obveza koja je nastala 29.2.2016. nakon poslanih opomena i prijetnja blokadom da je kontaktiran Centar Brač i oni da su zamolili da se sačeka do određenog datuma kada vrše plaćanje i šalju prijedlog otplate dugovanja. U tom prijedlogu oni da su postavili plan plaćanja, a već da je nastala i obveza 31.5. tako da to više nije tromjesečni anuitet. Oni da su stavili nekakve rokove, a tuženik da je imao privremenu upravu Hrvatske narodne banke i sve dogovore koje smo postizali sa klijentima morali smo referirati HNB-u. Tuženik da je odobrio plan, međutim u međuvremenu je dospijevao još jedan anuitet, taj plan da je predan HNB-u i oni da su zahtijevali da se skрати rok otplate da ne hvata anuitet koji je dospijevao 31.08., a što da je i učinjeno. HNB je dala suglasnost za to plaćanje. Navedeno da se je odnosilo na prvi sporazum u svezi plaćanja, a što da je i plaćeno. U to vrijeme da nastupa 01.07. stečaj i dolazi stečajni upravitelj, te što se tiče plaćanja u to vrijeme naplate su se pomicale u vidu par dana, ali su sva ta plaćanja izvršena. Tromjesečni anuitet da je nastao 31.08. i njene kolegice i ona da 01.09. i oni da su slali upite kada će isto biti plaćeno, na što da im je ponovno poslan plan otplate, koji da je stečajni upravitelj odobrio, te da je izvršeno plaćanje i tada da je nastao 30.11. anuitet. Tako plaćanje tražbina da je vršeno i prije otvaranja stečaja i nakon otvaranja stečaja.

Svjedok Mirela Ujaković, djelatnica tuženika na mjestu izvršnog direktora 2016. je u svom iskazu navela kako nema nikakvih saznanja o sudjelovanju tužitelja u naplati tražbine Centra Brač d.o.o. u korist ovdje tuženika.

Iz iskaza svjedoka Josip Škaro direktora Centra Brač d.o.o. proizlazi kako je glavni financijer tvrtke bio Agrokor d.o.o., da su g. Perović i Tomo Lučić dogovarali naplatu tražbine preko firme tužitelja i da je dogovoreno plaćanje u ratama. Prema njegovim saznanjima da je tražbina u iznosu od 1.112.321,03 kn naplaćena i istu da je provodila i izvršila direktorica financija Vedrana Šabić.

Sud prihvaća iskaze saslušanih svjedoka budući su isti logični i uvjerljivi.

Iz iskaza saslušanih svjedoka sud nije mogao izvesti zaključak da je tuženik radnjama tužitelja naplatio dugovanje po ugovoru o kreditu odobrenom Centru Brač d.o.o., niti da je radnjama tužitelja sklopljen sporazum o naplati navedenog dugovanja, već da se je isključivo radilo o razgovorima i dogovorima o raznim varijantama u svezi naplate dugovanja. Tako svjedok Ivo Krolo nije imao saznanja u pogledu naplate tražbine po predmetnom računu budući isti nije bio iz vremena njegovog mandata. Svjedok Dubravko Perović govori o kontaktu s tužiteljem u svezi s dogovorom o obročnoj otplati oko dospjele rate kredita ili cjelokupnog kredita Centra Brač d.o.o. prema tuženiku. Svjedokinja Sandra Šemiga u svom iskazu specificira aktivnosti i to: pismene i usmene komunikacije, dogovore o otplatnim planovima koje je poduzeo tuženik u svezi podmire predmetne tražbine, a koji potvrđuju materijalne isprave priložene spisu-dopisi i e-mail prijepiske (list 51-66 spisa), te navodi kako su temeljem istih izvršena plaćanja prije i nakon otvaranja stečaja nad tuženikom. Svjedok Josip Škaro navodi kako ima saznanja da su g. Perović i Tomo Lučić dogovarali naplatu tražbine preko firme tužitelja, te da je naplatu tražbine provodila i izvršila njegova direktorica financija. Sud nije mogao pokloniti vjeru iskazu ZZ tužitelja u dijelu kojem navodi kako je u dogovoru sa glavnim financijerom tvrtke Centra Brač d.o.o. koncernom Agrokor d.d. dogovorena otplata anuiteta i moguća otplata čitavog nedospjelog kredita Centra Brač d.o.o. što da dokazuju e-mail korespondencija, iz razloga što navedena dokumentacija nije priložena u sudski spis.

Primjenjujući pravilo o teretu dokazivanja prema kojem su stranke u parničnom postupku dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjev i predložiti dokaze kojim se te činjenice utvrđuju, sukladno odredbi članka 7. stavak 1. ZPP-a, dok je prema odredbi članka 219. stavak 1. ZPP-a, svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode ili dokaze protivnika, sud je našao neosnovanim tužbenim zahtjev tužitelja u dijelu kojem traži utvrditi osnovanom tražbinu tužitelja prema tuženiku u iznosu od 46.346,70 kn, kao tražbinu koja se nalazi u petom višem isplatnom redu.

Naime, u smislu citiranih odredbi Zakona o parničnom postupku, osnovno načelo parničnog postupka je načelo stranačke istine što znači da sud utvrđuje sporne činjenice na temelju onih dokaza koje su mu stranke ponudile. Stranke su u obvezi dokazati istinitost iznesenih tvrdnji, pa ako stranka u tome ne uspije, njen zahtjev za pružanje pravne zaštite sud će odbiti, odnosno njen prigovor zahtjevu suprotne strane sud neće prihvatiti. To znači da pravila o teretu dokazivanja, sadržana u odredbi članka 221.a. ZPP-a obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava, a te je dokaze dužna predložiti sukladno odredbi članka 299. ZPP-a.

Kako iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu proizlazi, a temeljem naprijed iznesenog da tužitelj nije dokazao da mu je tuženik u obvezi platiti traženu naknadu, a po računu broj 18-1-1 od 15. srpnja 2016., radi čega je valjalo odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim traži da se utvrdi osnovanom tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 46.346,70 kn, kao tražbinu koja se nalazi u petom višem isplatnom redu, te odlučiti kao u izreci ove presude.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a i važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, te važećoj tarifi sudskih pristojbi prema Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15). Tuženiku je kao trošak parničnog postupka valjalo obistiniti trošak sastava odgovora na tužbu (TBR 8. toč. 1. OT-a) u iznosu od 1.000,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 250,00 kn, trošak pristupa na ročište od 18. svibnja 2018., 8. veljače 2019., 23. listopada 2019., 22. studenog 2019., 7. veljače 2020. (TBR 9. toč. 5. OT-a) u iznosu od po 250,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 62,50 kn, trošak pristupa na ročište od 13. prosinca 2019., 13. ožujka 2019., 22. svibnja 2019., 18. rujna 2019., 26. lipnja 2020. (TBR 9. toč. 1. OT-a) u iznosu od po 1.000,00 kn, uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 250,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 26. listopada 2018. (TBR 9. toč. 2. OT-a) u iznosu od 500,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 125,00 kn, trošak sastava podneska od 3. lipnja 2019. i 6. srpnja 2020. (TBR 8. toč. 3. OT-a) u iznosu od po 250,00 kn, uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 62,50 kn, trošak pristupa na ročište za objavu presude (TBR 9. toč. 3. OT-a) u iznosu od 500,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 125,00 kn, odnosno ukupno 10.937,50 kn.

Sud tuženiku nije priznao troškove sudske pristojbe odgovora na tužbu u zatraženom iznosu od 617,00 kn budući je isti preuranjen u smislu odredbe čl. 4. toč. 2. Zakona o sudskim pristojbama, potom trošak pristojbe prvostupajnske presude u iznosu od 1.234,00 kn, budući navedeni trošak pada sukladno Zakonu o sudskim pristojbama na teret tužitelja, a ne tuženika, potom trošak za pristup na ročište od 2. studenog 2018. u zatraženom iznosu od 1.250,00 kn, budući da tog nadnevka ročište nije održano, potom više zatraženi trošak od obistinjenoga za pristup na ročište od dana 23. svibnja 2019., 22. studenog 2019., 7. veljače 2020., pozivom na TBR 9. toč. 5. OT-a, potom više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanje na ročištu od 26. listopada 2018. pozivom na TBR 9. toč. 2. OT-a, potom više zatraženi trošak od obistinjenoga za sastav podneska od 3. lipnja i 6. srpnja 2020. pozivom na TBR 8. toč. 3. OT-a, odnosno sud je odbio zahtjev tuženika za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 9.663,50 kn.

Radi navedenoga o troškovima postupka odlučeno je kao u točki II. izreke rješenja.

U Splitu, 6. listopada 2020.

Sudac

Ivana Madunić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Zagreb, u pisanom obliku u 3 primjerka.

Broj zapisa: **17899-9d062**

Kontrolni broj: **00815-d9a76-e1cf8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANA MADUNIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.